

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

**Městský soud v Praze
Pracoviště Hybernská
Hybernská 18**

111 21 Praha 1

Ke sp. zn.: 6 A 155/2017

V Praze dne 24. 8. 2017

Č. j.: MZDR 40210/2017-3/PRO

MZDRX00ZTGRT

MZDRX00ZTGRT

Žalobce:

práv. zast.: JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Kořenského
15/1107, 150 00 Praha 5

Ministerstvo zdravotnictví, PRO, Odbor právní
Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2, tel.: +420224972173, e-mail: PRO@mzcr.cz
Vyřizuje: Mgr. Petr Sýkora, tel./fax: , e-mail: Petr.Sykora@mzcr.cz www.mzcr.cz

Žalovaný: Ministerstvo zdravotnictví České republiky, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2

VYJÁDŘENÍ žalovaného k žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 6. 2017, č. j. MZDR 26678/2017-2/PRO

I.

Žalobce napadá rozhodnutí **Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 6. 2017, č. j. MZDR 26678/2017-2/PRO**, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno napadené rozhodnutí Ústavu zdravotnických informací a statistiky (dále jako „ÚZIS“) ze dne 4. 5. 2017, č. j. UZIS/003773/2017, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací týkajících se statistických dat v porodnictví.

II.

Dne 2. 5. 2017 podal žalobce žádost podle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí informací popisujících péči v jednotlivých českých porodnicích a to pro každou porodnici za roky 2014 a 2015 i s názvem porodnice – a to celkový počet porodů, počet císařských řezů, počet porodů za použití kleští, počet porodů za použití vakuumextraktoru, počet epiziotomií, počet porodů, které skončily poraněním hráze a/nebo čípku, počet porodů s epiziotomií které zároveň skončily poraněním hráze a/nebo čípku, počet porodů koncem pánevním, počet porodů koncem pánevním, které proběhly vaginálně.

ÚZIS žádost posoudil a dospěl k závěru, že žádosti v části umožňující identifikovat jednotlivé porodnice nelze vyhovět, a proto dne 4. 5. 2017 vydal rozhodnutí, jímž v této části odmítl

požadované informace poskytnout. Toto rozhodnutí bylo následně k odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 7. 6. 2017, č. j. MZDR 26678/2017-2/PRO.

III.

Žalobce uvádí následující žalobní námitky:

- 1) Zákonná právní úprava [konkrétně § 73 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „ZZS“)] je v rozporu s odstavcem 4 článku 17 Listiny základních práv a svobod.
- 2) Poskytnutí informací, o něž žalobkyně žádala, nemůže nikterak zasáhnout do ochrany práv a oprávněných zájmů jednotlivých českých porodnic, což dokládá historickou a mezinárodní komparací právních úprav.
- 3) Žalobce s odkazem na napadené rozhodnutí, kde bylo uvedeno, že žalobci nic nebrání, aby se na vybranou porodnici, či vybrané porodnice neobrátil sám, neboť pro ministerstvo i pro ÚZIS by zjišťování souhlasu od jednotlivých porodnic byl úkon administrativně složitý a neúměrně zatěžující, považuje za absurdní, aby každá žena, která bude chtít naplnit své právo na ochranu zdraví dle čl. 31 Listiny základních práv a svobod a bude chtít předem znát statistické údaje o péči, měla hromadně rozesílat žádosti o informace do každé porodnice a personál porodnic na tyto žádosti opakovaně jednotlivým ženám odpovídal. Tím spíše za situace, kdy těmito údaji již dnes disponuje ÚZIS, který je shromáždil na základě zákonného zmocnění, odborně je zpracoval dle jednotné metodiky umožňující porovnávání jednotlivých porodnic a jehož činnost je hrazena z veřejných prostředků.

IV.

K námitce ad 1) žalovaný uvádí, že správní orgány, a totéž lze přiměřeně vztáhnout i na povinné subjekty rozhodující podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsou při svém rozhodování vázány platnými právními předpisy (§ 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) a nemají pravomoc posuzovat jejich soulad s ústavním pořádkem, nejsou ani aktivně legitimovány k podání návrhu na zrušení zákona pro rozpor s ústavním pořádkem dle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy. Z uvedených důvodů tedy ÚZIS ani ministerstvo nemohly rozhodnout jinak, než rozhodly, neboť v opačném případě by postupovaly v rozporu s ustanovením § 73 odst. 5 ZZS. Tato námitka je tedy nedůvodná.

K námitce ad 2) žalovaný uvádí, že § 73 odst. 5 ZZS stanoví, že statistický ústav poskytuje z národních zdravotních registrů pro statistické a vědecké účely údaje **pouze v podobě, ze které nelze určit konkrétní fyzickou nebo právnickou osobu**. Pouze ve výjimečných případech pokud tak stanoví zvláštní zákon, nebo jestliže osoba, jíž se tento údaj týká, dala k poskytnutí souhlas, je možné údaje poskytnout (§ 17 odst. 2 zákona č. 85/1995 Sb., o státní statistické službě). Vzhledem k tomu, že zvláštní zákon žádnou výjimku nestanoví a souhlas osob, jichž se požadované údaje týkají, žalobce nepředložil, nemohl ÚZIS než žádost žalobce v části umožňující identifikovat jednotlivé porodnice odmítnout a žalovaný následně toto rozhodnutí potvrdit. ÚZIS ani žalovaný nemůže při svém rozhodování posuzovat, zda předmětná žádost o poskytnutí informací může nějak zasáhnout do ochrany práv a oprávněných zájmů jednotlivých českých porodnic či nikoliv, neboť zákon jasně stanoví, že není možné poskytnout údaj, ze kterého by bylo možné určit konkrétní fyzickou nebo právnickou osobu. Co se týče odkazů žalobce na skutečnost, že za předcházející právní úpravy se tyto údaje poskytovaly a že v jiných zemích je poskytování těchto údajů běžné, žalovaný uvádí, že správní orgán (i povinný subjekt) je povinen se řídit platnou právní úpravou, a tedy odkazy na v minulosti nebo v jiných zemích užívanou praxi, ač zajímavé, jsou zcela irelevantní. I tato námitka je tak nedůvodná.

K námitce ad 3) žalovaný uvádí, že právní úprava neumožňuje (jak již bylo uvedeno výše) poskytnout statistickému ústavu z národních zdravotních registrů údaje v podobě umožňující určit konkrétní fyzickou nebo právnickou osobu, pokud k tomu osoba, jíž se tento údaj týká, nedá souhlas (případně pokud tak nestanoví zvláštní zákon). Žalobce takový souhlas nepředložil a není povinností povinného subjektu zjišťovat, zda by tento souhlas udělen byl, zvláště za situace, kdy je těchto osob téměř sto a tedy by takové zjišťování případného souhlasu bylo pro povinný subjekt spojeno s neúměrnou administrativní zátěží. Pokud se žadatel o poskytnutí informace domáhá informace, k jejímuž poskytnutí je potřeba vyslovení souhlasu třetí osobou, je na něm, aby si takový souhlas opatřil. Pokud tedy zákon umožňuje žadatelem požadované informace poskytnout pouze na základě souhlasu třetí osoby, není nic absurdního na požadavku, aby si žadatel tento souhlas opatřil sám. Co se týče nutnosti personálu nemocnice opakovaně odpovídat na žádosti o informace, které již má ÚZIS zpracované, uvádí žalovaný, že žádost o informace by bylo dále možné (a vhodné) podávat k ÚZIS, pouze by si žadatel před tím vyžádal od porodnic souhlas s poskytnutím požadovaných údajů, což by se personálu nemocnice žádným způsobem nedotklo, neboť takový souhlas vyřizuje za nemocnici její statutární orgán.

V.

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Z důvodů uvedených shora tak žalovaný považuje námitky žalobce za nedůvodné nebo irelevantní a navrhuje soudu, aby žalobu v plném rozsahu zamítl.

Mgr. Jan Bačina v. r.
ředitel odboru právního

Ministerstvo zdravotnictví, PRO, Odbor právní
Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2, tel.: +420224972173, e-mail: PRO@mzcr.cz
Vyřizuje: Mgr. Petr Sýkora, tel./fax: , e-mail: Petr.Sykora@mzcr.cz www.mzcr.cz